

De Europæiske Fællesskabers Tidende

16. Årgang Nr. L 346

17. december 1973

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

73/391/EØF:

Rådets beslutning af 3. december 1973 om konsultations- og underretningsprocedurer med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finans kreditter 1

Kommission

73/392/EØF:

Kommissionens Beslutning af 5. november 1973 om ændring af flere af Kommissionens beslutninger vedrørende salg af smør til nedsat pris i form af koncentreret smør 7

73/393/EØF:

Kommissionens Beslutning af 7. november 1973 om åbning af en løbende licitation til udførsel af 50 000 tons byg, som er i det tyske interventionsorgans besiddelse .. 8

73/394/EØF:

Kommissionens Beslutning af 12. november 1973 om godtgørelse fra EUGFL, udviklingssektionen, af præmier, der er udbetalt i løbet af året 1972, for rydning af æble- pære- og ferskentræer til kongeriget Belgien 10

73/395/EKSF:

Kommissionens Beslutning af 14. november 1973 om godkendelse af kongeriget Belgiens yderligere støtte til fordel for virksomheder inden for stenkulindustrien i 1972 11

Indhold (forts.)

73/396/EKSF:

Kommissionens Beslutning af 14. november 1973 om godkendelse af Den franske Republiks yderligere støtte til fordel for virksomheder inden for stenkulindustrien i 1972 13

73/397/EKSF:

Kommissionens Beslutning af 14. november 1973 om godkendelse af forbundsrepublikken Tysklands yderligere støtte til fordel for virksomheder inden for stenkulindustrien i 1972 15

73/398/EØF:

Kommissionens Beslutning af 14. november 1973 om fastsættelse af maksimumsbeløbet for denatureringspræmien for hvidt sukker i forbindelse med den femte iværksatte del-licitation i henhold til forordning (EØF) nr. 2711/73 18

73/399/EØF:

Kommissionens Beslutning af 15. november 1973 om fastsættelse af de beløb, med hvilke de monetære udligningsbeløb skal nedsættes for så vidt angår oksekød 19

73/400/EØF:

Kommissionens Beslutning af 19. november 1973 om fastsættelse af et maksimumsbeløb for omkostningerne ved levering cif af skummetmælkspulver til Bangla Desh inden for rammen af licitationsproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 2840/73 21

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS BESLUTNING

af 3. december 1973

om konsultations- og underrettningsprocedurer med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finans kreditter

(73/391/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Rådet har ved afgørelse af 27. september 1960 oprettet en Arbejdsgruppe til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finans kreditter ⁽¹⁾;

Rådet har ved afgørelse af 26. januar 1965 indført en konsultationsprocedure med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finans kreditter ⁽²⁾;

denne procedure bør tilpasses på grundlag af de erfaringer, der er indvundet ved dens anvendelse,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De i bilaget gengivne bestemmelser finder anvendelse fra den 1 januar 1974

Disse bestemmelser erstatter dem, der tidligere er vedtaget af Rådet, for så vidt angår konsultationsproceduren med hensyn til kreditforsikringer, garantier og finans kreditter.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 1973.

På Rådets vegne

I. NØRGAARD

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. 66 af 27. 10. 1960, s. 1339/60.

⁽²⁾ EFT nr. 19 af 5. 2. 1965, s. 255/65.

BILAG

KONSULTATIONS- OG UNDERRETNINGSPROCEDURER MED HENSYN TIL
KREDITFORSIKRINGER, GARANTIER OG FINANSKREDITTER

AFSNIT I:

ALMINDELIG PROCEDURE

Afdeling I:

Anvendelsesområde

Artikel 1

Der er anledning til konsultation efter proceduren i afdeling II, når staten, enhver anden offentlig institution, eller ethvert kreditforsikrings- eller finansieringsinstitut, som hører under staten eller en anden offentlig institution, påtænker ydelse af kredit eller hel eller delvis garanti for kredit til udlandet, der:

- er forbundet med udførsel af varer eller arbejds- og tjenesteydelser;
- afviger fra de i bilag 1 anførte regler, eller som måtte afvige fra enhver anden af medlemsstaterne vedtaget regel.

Artikel 2

Konsultationsproceduren skal anvendes:

- hvad enten der er tale om leverandørkreditter eller finansskreditter;
- hvad enten disse kreditter vedrører enkeltkontrakter eller de i artikel 3 definerede kreditrammeordninger;
- hvad enten disse kreditter er rent private, eller de helt eller delvist hidrører fra offentlige midler.

Blandede kreditter, ved hvilke offentlige og private midler stilles til rådighed samtidig, samt private kreditrammeordninger med rentesubsidier fra offentlige midler betragtes ved anvendelse af ovennævnte procedure som offentlige kreditter.

Artikel 3

1. Ved kreditrammeordning forstås enhver aftale eller erklæring i en hvilken som helst form, i medfør af hvilken tredjelande, eksportører eller finansieringsinstitutter modtager underretning om at ville garantere leverandørkreditter eller finansskreditter eller

at yde finansskreditter inden for grænserne af et fastsat loft eller et loft, der senere fastsættes, og som dækker en serie transaktioner.

Konsultationsproceduren skal anvendes på disse rammeordninger, selv om transaktionernes art ikke er nærmere defineret, og selv om der ikke er indgået en formel forpligtelse, idet der er taget forbehold om retten til at træffe afgørelse om hver enkeltkontrakt.

2. Såfremt en medlemsstat eller Kommissionen under en konsultation om ydelse af en rammeordning — hvad enten denne er offentlig eller privat — anmoder om en mundtlig konsultation, og såfremt fem medlemsstater under denne anmoder om, at alle eller nogle af de enkeltkontrakter, der afskrives på denne ordning, gøres til genstand for forudgående konsultationer, skal konsultationen anvendes på sådanne kontrakter.

3. En medlemsstat, der har bevilget en rammeordning, giver hvert efterfølgende halve år meddelelse om udnyttelsesgraden af en sådan ordning.

Afdeling II:

Procedure

Artikel 4

Såfremt der er tale om en enkeltkontrakt, meddeler den medlemsstat, der indleder konsultationen, følgende oplysninger:

- a) modtagerland;
- b) lokalisering af transaktionen eller i mangel heraf angivelse af kontrahentens hjemsted i modtagerlandet;
- c) nærmere angivelser vedrørende transaktionen:
 - transaktionens art: vareart og det omtrentlige antal enheder, der skal leveres;
 - størrelsesorden ifølge den i bilag 2 anførte skala;
 - købernes og eventuelle garanters offentlige eller private retlige status;
 - om der er tale om en transaktion, der er genstand for et internationalt udbud i licitation: den for afgivelse af tilbud fastsatte tidsfrist;

- d) de vigtigste kreditbetingelser, som den eventuelle kreditmodtager ansøger om;
- e) de kreditbetingelser som eksportlandets myndigheder påtænker at tilbyde:
- den procentdel, der er betalbar mod kredit;
 - kredittens løbetid og dennes begyndelse (for eksempel hver leverance, sidste leverance, overtagelse);
 - tilbagebetalingstakt;
 - de nøjagtige bestemmelser for tilbagebetaling (hver rates procentdel og nøjagtige dato for tilbagebetaling) i tilfælde hvor tilbagebetalingerne ikke fordeles på lige store rater med regelmæssige mellemrum inden for begyndelsen og udløbet af kredittens løbetid;
 - effektive rentesubsidier når disse afviger fra almindelige retsregler; rentefod såfremt kreditten skal ydes af offentlige midler;
 - kreditforsikringsomkostninger når disse afviger fra almindelige retsregler;
 - omfang af og betingelser for enhver støtte til lokale omkostninger;
- f) nøjagtige begrundelser, der gøres gældende for ikke at anvende de i artikel 1 nævnte regler eller for at fravige herfra. Hvis disse begrundelser foreligger, skal følgende forhold obligatorisk anføres: bistandskredit, konkurrence fra et tredjeland (med angivelse af hvorvidt dette modtager støtte), transaktionen der skal afskrives på en rammeordning, som har været genstand for en forudgående konsultation.

Artikel 5

Såfremt der er tale om kreditrammeordninger meddeler den medlemsstat, der indleder konsultationen, følgende oplysninger:

- a) modtagerland;
- b) rammeordningens størrelse;
- c) kredittens formål:
- så vidt muligt lokalisering af transaktionens bestemmelsessted;
 - den vareart, der eventuelt påtænkes leveret;
 - låntagernes og de eventuelle garanters offentlige eller private retslige status;

- d) kreditbetingelser i lighed med de i artikel 4, litra e), nævnte oplysninger samt kvalificerende betingelser for enkeltkontrakter (f. eks. tidsfrister for afskrivning på rammeordningen, minimumbeløb der eventuelt skal fastsættes for kontrakterne);
- e) nøjagtige begrundelser, der gøres gældende for at anvende de i artikel 1 nævnte regler eller for at fravige herfra. Hvis disse begrundelser foreligger, skal følgende forhold obligatorisk anføres: bistandskredit, konkurrence fra et tredjeland (med angivelse af hvorvidt dette modtager støtte).

Artikel 6

Ved fremsendelse af oplysninger skal følgende nummerering overholdes:

- enkeltkontrakter: den konsulterende stats bogstav efterfulgt af et løbenummer for hvert år; i tilfælde hvor kontrakten afskrives på en rammeordning, skal nummereringen af denne rammeordning ligeledes angives;
- rammeordninger med private kreditter: bogstavet »X« efterfulgt af den konsulterende stats bogstav og et løbenummer for hvert år;
- offentlige eller blandede kreditter: bogstavet »A« efterfulgt af den konsulterende stats bogstav og et løbenummer for hvert år.

Artikel 7

Med henblik på at gøre det muligt i rette tid at samordne medlemsstaternes standpunkt skal de i artiklerne 4 og 5 nævnte oplysninger fremsendes så hurtigt som muligt efter påbegyndelse af undersøgelsen dels af garantiene eller af selve de påtænkte kreditter, dels af enhver anden beslutning, der i henhold til nationale retsforrifter eller til national administrativ praksis måtte være en forudsætning for den videre behandling af sådanne garantier eller kreditter.

Artikel 8

I tilfælde af ændring af de forhold, der berettigede en afvigelse fra reglerne, eller såfremt der påtænkes nye væsentlige kreditbetingelser, der afviger fra de af den konsulterende medlemsstat oprindeligt meddelte, skal der foretages en ny konsultation under et ændret løbenummer.

Såfremt de påtænkte nye betingelser imidlertid er mere restriktive, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet til en direkte oplysning under det oprindelige løbenummer.

Artikel 9

De i artiklerne 4 og 5 nævnte oplysninger, de i artikel 10 nævnte svar samt de i artikel 15 omhandlede meddelelser fremsendes pr. telex til de modtagere, som er udpeget af henholdsvis hver medlemsstat, Kommissionen og Sekretariatet for Rådet.

Al korrespondance i forbindelse med en konsultation skal påføres dennes nummer samt angivelse af modtagerlandet.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne og Kommissionen kan:

- anføre, at de af den konsulterende medlemsstat påtænkte betingelser ikke giver anledning til bemærkninger;
- anmode den konsulterende medlemsstat om supplerende oplysninger;
- fremsætte bemærkninger og forbehold eller afgive en afvisende udtalelse; som afvisende udtalelse anses kun en udtalelse, der udtrykkeligt afgives som »afvisende udtalelse«;
- anmode om et konsultationsmøde.

2. Et konsultationsmøde skal automatisk finde sted, såfremt den transaktion, der er forelagt til konsultation, har været genstand for afvisende udtalelser fra fem medlemsstater.

3. Med forbehold af anvendelse af artikel 13 er den konsulterende medlemsstat forpligtet til at udsætte sin beslutning indtil udløbet af de i artikel 11 foreskrevne tidsfrister, eller hvis et konsultationsmøde i medfør af stykke 2 automatisk skal finde sted, indtil dette møde har været afholdt.

Artikel 11

Den i artikel 10, stk. 1 foreskrevne procedure skal iværksættes inden 7 kalenderdage efter den konsulterende medlemsstats indledende meddelelse.

I tilfælde af at den konsulterende medlemsstat senest ved udløbet af tidsfristen på 7 kalenderdage anmodes om supplerende oplysninger, skal den konsulterende medlemsstat afgive svar senest inden for en tidsfrist på 5 kalenderdage.

Deltageren i proceduren har fra modtagelsen af denne supplerende oplysning en tidsfrist på højst 3 arbejdsdage til at give sin mening til kende.

Artikel 12

Manglende svar fra de konsulterede medlemsstater og fra Kommissionen inden for de i artikel 11 foreskrevne tidsfrister betragtes som om der ikke er bemærkninger i henhold til artikel 10 stk. 1, første tankestreg.

Så snart en medlemsstat, der har anmodet om supplerende oplysninger, meddeler de i artikel 9 nævnte modtagere, at den ikke har modtaget svar ved udløbet af den i artikel 11, stk. 2, fastsatte tidsfrist, skal konsultationsmødet automatisk finde sted, og artikel 10, stk. 3, finde anvendelse.

Artikel 13

Undtagelsesvis kan den konsulterende medlemsstat omgående træffe beslutning om den påtænkte transaktion, hvis den skønner, at denne beslutning ikke længere kan udsættes.

Med undtagelse af offentlige kreditter finder denne bestemmelse dog ikke anvendelse:

- når beslutningen om at yde eller garantere kreditten kun er begrundet i konkurrence inden for Fællesskabet. Muligheden for omgående at træffe beslutning om en transaktion er dog tilladt på betingelse af, at en anden medlemsstat allerede har besluttet at støtte konkurrencen;
- når en procedure, der er fastsat af et internationalt forum i hvilket alle medlemsstaterne er parter, for deltagerne som eneste mulighed i hastende tilfælde foreskriver afkortelse af de normale svarfrister.

Artikel 14

Konsultationsmøderne afholdes i forbindelse med møderne i den ved Rådets afgørelse af 27. september 1960 oprettede Arbejdsgruppe til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og Finanskreditter eller med møderne i dennes undergrupper. Endvidere indkaldes der efter anmodning fra en af medlemsstaterne til særlige møder mellem gruppens og undergruppernes møder.

Medlemsstaterne og Kommissionen giver om muligt 4 kalenderdage før konsultationsmøderne de i artikel 9 nævnte modtagere meddelelse om listen over de sager, som de har til hensigt at forelægge til drøftelse.

Konsultationsmøderne indkaldes til afholdelse i Sekretariatet for Rådet.

Artikel 15

Den endelige beslutning, der træffes om enhver transaktion, skal i alle tilfælde meddeles de øvrige medlemsstater. Meddelelsen om denne beslutning foretages med angivelse af de grunde, i henhold til hvilke den konsulterende medlemsstat eventuelt ikke har været i stand til at følge de konsulterede partners bemærkninger, forbehold eller afvisende udtalelser.

AFSNIT II:

SÆRLIGE PROCEDURER

Artikel 16

En medlemsstat kan forespørge en anden medlemsstat, om denne har kendskab til en transaktion, der ikke hidtil har været genstand for en konsultation, og navnlig til de af en eksportør eller et finansieringsinstitut angivne kreditbetingelser. I de tilfælde hvor de ikke svares på disse anmodninger om oplysninger inden for en frist på 7 kalenderdage, har den medlemsstat, der fremsatte forespørgslen, ret til at gå ud fra, at den konsulterede medlemsstat har kendskab til denne sag, og at de angivne kreditbetingelser anses for godkendt. Den forespørgende medlemsstat har i medfør af den i afsnit I fastsatte procedure mulighed for at indlede en konsultation, ved udtrykkeligt at angive, at den er begrundet i et konkurrenceforhold, der anses for godkendt.

Såfremt en medlemsstat allerede har indledt en konsultation, og en anden medlemsstat, der er anmodet om at støtte den samme transaktion, forespørger den førstnævnte medlemsstat om dennes endelige stilling, giver manglende svar på en sådan forespørgsel ved udløbet af den frist på 5 arbejdsdage den spørgende medlemsstat beføjelse til at antage, at den adspurgte medlemsstat har støttet sagen på de under konsultationen angivne betingelser.

Artikel 17

Ved ubundne kreditter, der afviger fra de i bilag I anførte regler, eller som måtte afvige fra enhver

anden af medlemsstaterne vedtaget regel, skal der inden for rammerne af Arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og Finanskreditter gives meddelelse om:

- de væsentlige enkeltheder i forbindelse med de kreditter, der er ydet i det foregående kvartal;
- udnyttelsesgraden af de ubundne kreditter ved udgangen af det foregående år.

Artikel 18

Såfremt en medlemsstat med et tredjeland indgår en aftale, som henviser til en eventuel ydelse af kreditter uden nærmere fastsættelse af betingelserne for disse, og

- såfremt det drejer sig om bundne kreditter, skal medlemsstaten ved aftalens indgåelse meddele dens væsentlige indhold til de i artikel 9 omhandlede modtagere;
- såfremt det drejer sig om ubundne kreditter, skal den i artikel 17 omhandlede meddelelse også omfatte sådanne kreditter.

AFSNIT III:

REGELMÆSSIGE RAPPORTER

Artikel 19

Arbejdsgruppen til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikringer, garantier og Finanskreditter afgiver hvert halve år rapport om anvendelse af de i afsnit I og II omhandlede procedurer.

Udover disse regelmæssige rapporter udarbejdes der ligeledes supplerende rapporter, såfremt de ved anvendelse af procedurerne opståede problemers karakter og betydning kræver det.

BILAG 1

FÆLLESSKABSREGLER DER IKKE KAN FRAVIGES UDEN KONSULTATION

A. Kreditternes løbetid

Hvad enten der er tale om leverandørkreditter eller finanskreditter, må den bevilgede kredits løbetid ikke overskride 5 år at regne fra følgende begyndelsestidspunkter:

1. Ved varer bestående af særskilt anvendeligt udstyr (for eksempel lokomotiver): middel-tidspunktet eller faktiske tidspunkter, på hvilke køberen fysisk skal tage varerne i besiddelse i sit eget land;

2. Ved varer bestående af udstyr bestemt til et komplet anlæg eller til en fabrik: det tidspunkt, på hvilket køberen fysisk skal tage hele det i henhold til kontrakten leverede udstyr i besiddelse (bortset fra reservedele);
3. Ved bygge- eller anlægskontrakter: det tidligste af de to følgende tidspunkter;
 - enten det tidspunkt, på hvilket sælgeren skal have fuldført opførelse eller afsluttet installation af anlæggene;
 - eller tolv måneder fra det tidspunkt, på hvilket hele udstyret (bortset fra reservedele), der skal leveres i henhold til kontrakten, vil være leveret på stedet for installationen.

B. Den procentvise andel af de lokale omkostninger

For så vidt angår privat garanterede kreditter, må den på kredit betalbare resterende brøkdels af den lokale andel ikke overstige 5 % af kontraktbeløbet;

- der kræves dog ikke konsultation for kontrakter, ifølge hvilke betalinger af den lokale andel senest sker ved udløbet af en frist på 3 måneder regnet fra den fuldstændige gennemførelse af arbejdet eller af leverancerne;
- til fortolkning af denne regel forstås ved:
 - »resterende brøkdels, betalbar på kredit« den brøkdels der udestår, efter at alle a contobetalingen i forbindelse med kontrakten er afskrevet på den lokale andel;
 - »lokal andel« den andel af kontraktsprisen, der svarer til de udgifter, som eksportøren agter at afholde på stedet til betaling af sine ansatte, tredjemænd eller leverancer;
 - »kontrakt« alle former for kontrakter (leverandørkontrakter, arbejdskontrakter, blandede kontrakter);
 - »a-contobetalingen« de samlede summer, der skal betales mellem ordreførelsen og den endelige gennemførelse af arbejdet eller af leverancerne.

C. Leasingkontrakter

Ved anvendelse af de i denne beslutning indeholdte regler behandles disse kontrakter som kreditter. For så vidt deres fulde løbetid ikke udtrykkeligt er begrænset, betragtes denne løbetid som værende længere end 5 år.

BILAG 2

SKALA OVER DE VÆRDISTØRRELSER, DER SKAL ANVENDES

Kategori I:	indtil	750 000	RE	
Kategori II:	fra	600 000	til	1 500 000 RE
Kategori III:	fra	1 250 000	til	3 000 000 RE
Kategori IV:	fra	2 500 000	til	5 000 000 RE
Kategori V:	fra	4 500 000	til	10 000 000 RE
Kategori VI:	fra	8 000 000	til	22 000 000 RE
Kategori VII:	fra	20 000 000	til	44 000 000 RE
Kategori VIII:	over	40 000 000	RE	

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. november 1973

om ændring af flere af Kommissionens beslutninger vedrørende salg af smør til nedsat pris i form af koncentreret smør

(Den franske, tyske og nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(73/392/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasninger af traktaterne ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 985/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2714/72 ⁽⁴⁾, særlig artikel 7 a, og ud fra følgende betragtninger:

Kun smør, der er oplagret inden den 1. maj 1973 kan anvendes til de i følgende bestemmelser nævnte formål:

- Kommissionens beslutning af 8. december 1972 om bemyndigelse af kongeriget Belgien, storherzogdømmet Luxembourg og kongeriget Nederlandene til at sælge smør til nedsat pris i form af koncentreret smør ⁽⁵⁾, senest ændret ved beslutning af 24. maj 1973 ⁽⁶⁾;
- Kommissionens beslutning af 22. december 1972 om bemyndigelse af forbundsrepublikken Tysk-

land til at sælge smør til nedsat pris i form af koncentreret smør ⁽⁷⁾, senest ændret ved førstnævnte beslutning af 24. maj 1973;

da en del af det smør, om omfattes af ovennævnte tilladelser, endnu ikke er overtaget, og da der ikke er mere smør tilbage af det, der blev oplagret inden den 1. maj, bør den fastsatte dato for oplagring af det pågældende smør ændres i betragtning af udviklingen i situationen for den offentlige smøroplagring i Fællesskabet;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 2 i beslutningerne af 8. december 1972 og 22. december 1972 ændres datoen »1. maj 1973« hver gang til »1. august 1973«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til forbundsrepublikken Tyskland, kongeriget Belgien, storherzogdømmet Luxembourg og kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. november 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 93 af 27. 3. 1972, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 217 af 6. 8. 1973, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 41.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. november 1973

om åbning af en løbende licitation til udførsel af 50 000 tons byg, som er i det tyske interventionsorgans besiddelse

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(73/393/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1346/73⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 376/70 af 27. februar 1970 om fastsættelse af metode og bestemmelser for afsætning af korn, som er i interventionsorganernes besiddelse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 129/73⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1 og 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Forbundsrepublikken Tyskland har ved sin meddelelse af 12. oktober 1973 underrettet Kommissionen om, at dens interventionsorgan agter at åbne en licitation med henblik på udførsel af byg;

de 50 000 tons byg, som skal udbydes i licitation, vil blive udført fra de udgangssteder, til hvilke de bydendes bud refererer; denne byg er oplagret andre steder; det tyske interventionsorgan må, for at stille alle licitationsdeltagere i samme konkurrencemæssige situation, sælge til de samme priser; med henblik herpå må det bære transportomkostningerne fra oplagringsstedet til de fastsatte udgangssteder;

i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 376/70 kan det bestemmes, at et bud kun er gyldigt, såfremt det er ledsaget af den bydendes ansøgning om eksportlicens samt af en anmodning om forudfastsættelse af restitutionen for det pågældende bestemmelsesland; formålet med denne bestemmelse er at muliggøre en bedre vurdering af det af den bydende afgivne bud;

Rådets forordning (EØF) nr. 1968/73 af 19. juli 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal

anvendes på korn i tilfælde af forstyrrelser⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2632/73⁽⁶⁾, har åbnet mulighed for at opkræve en eksportafgift; denne eksportafgift kan i henhold til artikel 3, stk. 4, i nævnte forordning forudfastsættes;

et bud kan kun vurderes rigtigt, såfremt det er bundet til den eksportafgift, der er gældende på datoen for budets afgivelse. Under hensyntagen hertil er det hensigtsmæssigt at anvende bestemmelserne i ovennævnte artikel 5, stk. 5, analogt på eksportafgiften samt at udvide anvendelsesområdet for samtlige bestemmelser, truffet i medfør af nævnte artikel til at omfatte eksportafgiften;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for korn,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det tyske interventionsorgan kan på nedennævnte betingelser åbne en løbende licitation med henblik på udførsel af byg i dets besiddelse.

Artikel 2

1. Licitationen omfatter 50 000 tons byg.
2. Oplagringsstederne for de 50 000 tons byg er anført i bilaget.

Artikel 3

1. De steder, for hvilke mindstesalgsprisen skal fastsættes i henhold til artikel 5, stk. 7, i forordning (EØF) nr. 376/70, er følgende: Udførselshavne ved Nordsøen og Østersøen, Forbundsrepublikken Tysklands grænseovergangssteder, Rotterdam, Amsterdam og Antwerpen.

⁽¹⁾ EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2269/67.⁽²⁾ EFT nr. L 141 af 28. 5. 1973, s. 8.⁽³⁾ EFT nr. L 47 af 28. 2. 1970, s. 49.⁽⁴⁾ EFT nr. L 17 af 20. 1. 1973, s. 17.⁽⁵⁾ EFT nr. L 201 af 21. 7. 1973, s. 10.⁽⁶⁾ EFT nr. L 272 af 29. 9. 1973, s. 18.

2. Budene skal referere til en eller flere af disse havne eller udgangssteder. Den bydende skal nøje angive den eller de havne eller udgangssteder, til hvilke hans bud refererer.

Budene omfatter byg, som

- befinder sig i havnesiloer, fra hvilke direkte lastning i lægter eller søgående skib er mulig, eller
- er bragt uafæsset til lastningsstedet i havn eller på udgangssted.

3. Såfremt en eksportrestitution eller -afgift finder anvendelse på datoen for budenes afgivelse, er disse kun gyldige, såfremt de er ledsaget af den bydendes ansøgning om eksportlicens og vedlagt

- en anmodning om forudfastsættelse af restitutionen for det pågældende bestemmelsesland, eller
- en anmodning om forudfastsættelse af eksportafgiften. I dette tilfælde finder de i medfør af artikel 5, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 376/70 trufne bestemmelser anvendelse.

4. For de mængder byg, som ikke forefindes på de i stk. 2, 2. led, omtalte steder, godtgør det tyske interventionsorgan eksportøren de gunstigste transportomkostninger mellem oplagingsstedet og lastningsstedet i den havn eller på det udgangssted, hvortil varen kan bringes til de gunstigste omkostninger.

Artikel 4

Det tyske interventionsorgan fastsætter i licitationsbekendtgørelsen datoerne for afgivelse af bud.

Mellem licitationsbekendtgørelsens offentliggørelse og den første dato, der er fastsat til afgivelse af bud, skal der gå mindst 10 dage. Sidste dato for afgivelse af bud er den 24. juni 1974.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

BILAG

Oplagingssteder	Oplagrede mængder
Schleswig-Holstein/Hamburg	ca. 8 749 t
Niedersachsen/Bremen	ca. 25 000 t
Nordrhein-Westfalen	ca. 16 251 t

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. november 1973

om godtgørelse fra EUGFL, udviklingssektionen, af præmier, der er udbetalt i løbet af året 1972 for rydning af æble-, pære- og ferskentræer til kongeriget Belgien

(Den franske og den nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(73/394/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2517/69 af 9. december 1969 om fastsættelse af visse foranstaltninger med henblik på sanering af Fællesskabets frugtavl ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2456/72 ⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2093/70 af 20. oktober 1970 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 6 og artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2517/69 ⁽³⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Kongeriget Belgien har indgivet en ansøgning om godtgørelse af alle i løbet af året 1972 afholdte udgifter til ydede præmier; denne ansøgning er i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1096/71 af 27. maj 1971 om ansøgninger om godtgørelse af de af medlemsstaterne for rydning af æble-, pære- og ferskentræer ydede præmier ⁽⁴⁾;

af gennemgangen af de indgivne oplysninger fremgår det, at præmier til et samlet beløb af 1 662 322 regningsenheder er udbetalt på de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2517/69 og dens gennemførelsesbestemmelser; dette beløb omfatter:

— 804 044 RE vedrørende de supplerede betalinger der var nødvendige for at bringe de i 1970 ydede præmier op på 800 RE pr. ryddet hektar,

— 111 082 RE vedrørende de supplerende betalinger der var nødvendige for at bringe de i 1971 ydede præmier op på 800 RE pr. ryddet hektar,

— 747 196 RE vedrørende de nye rydningsforanstaltninger.

EUGFL-komiteen er blevet rådspurgt med hensyn til de økonomiske aspekter og særlig med hensyn til de forhåndenværende økonomiske midler,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tilskuddet fra Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, til de udgifter, som er afholdt af kongeriget Belgien i løbet af året 1972 til præmier for rydning af æble-, pære- og ferskentræer, fastsættes til et beløb af 831 161 regningsenheder.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. L 266 af 25. 11. 1972, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 232 af 21. 10. 1970, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 116 af 28. 5. 1971, s. 35.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. november 1973

om godkendelse af kongeriget Belgiens yderligere støtte til fordel for virksomheder inden for stenkulindustrien i 1972

(Den franske og den nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(73/395/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 2, 3, 4 og 5

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3/71/EKSF af 22. september 1970 om medlemsstaternes fællesskabsinterventionsregler til fordel for stenkulindustrien ⁽¹⁾,

under henvisning til beslutning nr. 70/1/EKSF af 19. december 1969 om kokskul og koks, særlig artikel 9, stk. 1 ⁽²⁾

under henvisning til høring af Rådet, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har den 19. oktober 1972 vedtaget beslutning nr. 72/373/EKSF ⁽³⁾; ved denne beslutning blev den støtte, som den belgiske regering havde til hensigt at yde for 1972 til fordel for stenkulindustrien godkendt i det omfang Kommissionen har behandlet og undersøgt den i »memorandumet om medlemsstaternes finansielle foranstaltninger til fordel for stenkulindustrien i 1972« ⁽⁴⁾;

allerede ved forberedelsen af høringen af Rådet den 6. september 1972 vedrørende memorandumet om medlemsstaternes regeringers påtænkte finansielle foranstaltninger for 1972 til fordel for stenkulindustrien meddelte kongeriget Belgien Kommissionens repræsentant sin hensigt om for 1972 at foretage forhøjelser i den oprindelig planlagte støtte med henblik på at opnå dækning for de resterende tab i forbindelse med driften af mineanlæg; alle øvrige støtteforanstaltninger, således som oprindelig fastsat for 1972 og allerede godkendt af Kommissionen, ændres ikke;

den belgiske regering har i henhold til artikel 2 i beslutning nr. 3/71/EKSF givet Kommissionen meddelelse om de yderligere beløb, som den har til hen-

sigt at yde til fordel for stenkulindustrien for 1972; der er planlagt en forhøjelse for 1972 af støtten til dækning af driftstab ved minedrift på 2 198 700 000 bfrs, hvilket er en stigning på 211 bfrs pr. ton stenkulproduktion i forhold til de beløb, som allerede er godkendt;

den støtte, som er nævnt ovenfor, opfylder de kriterier, som kræves i artikel 9 i beslutning nr. 3/71/EKSF for at statsstøtte kan godkendes;

nødvendigheden af en drastisk forhøjelse af støtten fremgik af den meget ugunstige udvikling i den økonomiske situation inden for den belgiske minedrift; den belgiske regering erklærer, at visse elementer, som i efteråret 1971 har dannet grundlaget for vurderingen af det forventede driftstab inden for minedriften, ikke har udviklet sig som forventet;

— medens det i slutningen af 1971 blev anslået, at ydelsen pr. arbejdshold i 1972 i den belgiske stenkulindustri ville stige med ca. 8—9 % sammenlignet med 1971, viser den hidtidige faktiske udvikling, at der i 1972 næppe kan regnes med en forøget ydelse pr. arbejdshold;

— egenprisen, særlig lønninger og øvrige arbejdsomkostninger, steg betydeligt i forbindelse med indledningen af det sociale program inden for mineindustrien og i overensstemmelse med stigningen i forbrugerprisindekset; medens man oprindeligt regnede med en lønstigning på 14 %, viser den hidtidige udvikling en stigning på 18 % (inklusive forhøjelsen af leveomkostningsindekset på 5 points)

— i stedet for den forventede stabilitet i indtægterne ved minedriften aftegner der sig på grundlag af den hidtidige udvikling i 1972 en nedgang, som i distrikt »Süd« vil andrage ca. 10—15 % og i »Campine« ca. 2—3 %; kedelkul (ballastkul) fra distrikt »Süd« må sælges til priser, som er tilnærmert priserne på tung fyringsolie, hvis pris i 1972 er faldet i forhold til 1971 med 15—20 %;

— en væsentlig grund til nedgangen i indtægterne inden for kulmineindustrien var nedskrivningen af den amerikanske dollar i december 1971, som ikke kunne forudses i efteråret 1971;

⁽¹⁾ EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 2 af 6. 1. 1970, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 256 af 14. 11. 1972, s. 16 ff.

⁽⁴⁾ Dok. nr. XVII/52/2/72.

i tilfælde af at støtteudbetalingerne blev bragt til ophør, ville dette føre til en øjeblikkelig lukning af alle mineanlæg og til frigørelse af ca. 30 000 beskæftigede; den belgiske stenkulindustri vil med sine indtægter i 1972 i Campine kun kunne dække 64 % og i distrikt »Süd« kun 43 % af de samlede omkostninger;

Kommissionen anerkender, at den belgiske regering må tage hensyn til tvingende sociale og regional-økonomiske forhold i de områder, hvor de to belgiske kuldistrikter befinder sig og at den begærede yderligere støtte for 1972 til dækning af driftstab af denne grund er forenelig med artikel 9, § 1, nr. 1 i beslutning nr. 3/71, idet støtten er bestemt til at forhindre alvorlige økonomiske og sociale forstyrrelser i områder, hvor mulighederne for genbeskæftigelse ikke er tilfredsstillende;

især kan der henvises til, at forhøjelsen af støtten til dækning af driftstab i forbindelse med minedrift ikke er højere end de forventede tab ved minedriften selv; forhøjelsen er således ligeledes i overensstemmelse med artikel 9, § 2, i beslutning nr. 3/71;

den støtteforhøjelse, som den belgiske regering har til hensigt at yde for 1972, forstyrrer ikke det fælles markeds rette funktion, skønt der ved beregning i henhold til artikel 6—9 i beslutning nr. 3/71/EKSF fremkommer et samlet støttebeløb på 499 bfrs/t (10,00 RE/t) produktion, hvilket er det højeste i sammenligning med Fællesskabets øvrige stenkulproducenter;

denne konstatering fremkommer på grundlag af følgende undersøgelsesresultater:

- sammenhængen mellem de mængdemæssige prognoser, som er udarbejdet for 1972 for de enkelte belgiske distrikter henholdsvis virksomheder inden for rammerne af Fællesskabets samlede forsyning med kul og koks påvirkes ikke på grund af støtens forhøjelse;
- der kan ikke konstateres nogen forstyrrelse i samhandelen med kul mellem Belgien og de øvrige Fællesskabslande for 1972;

— de industrielle forbrugere får ingen indirekte støtte ved en kunstig lav prisdannelse for belgiske kul;

for så vidt angår disse konstateringer kan det fastslås, at den forhøjelse af støtten til dækning af driftstab, som den belgiske regering har planlagt for 1972, ikke forstyrrer det fælles markeds rette funktion (artikel 3, § 1, nr. 1 og 2 i beslutning nr. 3/71);

i henhold til artikel 11, § 1 i beslutning nr. 3/71/EKSF skal Kommissionen sikre, at den godkendte støtte anvendes til det formål, som er nævnt i artikel 9 i nævnte beslutning; med henblik herpå skal den især have meddelelse om størrelsen og fordelingen af beløbene,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kongeriget Belgiens regering bemyndiges til for kalenderåret 1972 at yde en yderligere støtte på ialt 2 198 700 000 bfrs til den belgiske stenkulindustri til dækning af tab i forbindelse med minedrift.

Artikel 2

Kongeriget Belgiens regering underretter senest 31. december 1973 Kommissionen om alle enkeltheder vedrørende den støtte, som ydes på grundlag af denne beslutning, især om størrelsen og fordelingen af den ydede støtte.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. november 1973

om godkendelse af Den franske Republiks yderligere støtte til fordel for virksomheder inden for stenkulindustrien i 1972

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(73/396/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 2, 3, 4 og 5

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3/71/EKSF af 22. december 1970 om medlemsstaternes fællesskabsinterventionsregler til fordel for stenkulindustrien ⁽¹⁾,

under henvisning til beslutning nr. 70/1/EKSF af 19. december 1969 om kokskul og koks, særlig artikel 9, stk. 1 ⁽²⁾

under henvisning til høring af Rådet, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har den 19. oktober 1972 vedtaget beslutning nr. 72/374/EKSF ⁽³⁾; ved denne beslutning blev den støtte, som den franske regering havde til hensigt at yde for 1972 til fordel for stenkulindustrien godkendt i det omfang Kommissionen har behandlet og undersøgt den i »memorandumet om medlemsstaternes finansielle foranstaltninger til fordel for stenkulindustrien i 1972« ⁽⁴⁾

allerede ved forberedelsen af høringen af Rådet den 6. september 1972 vedrørende memorandumet om medlemsstaternes regeringers påtænkte finansielle foranstaltninger for 1972 til fordel for stenkulindustrien meddelte Den franske Republik Kommissionens repræsentant sin hensigt om for 1972 at foretage forhøjelser i den oprindelig planlagte støtte med henblik på at opnå dækning for de resterende tab i forbindelse med driften af mineanlæg; alle øvrige støtteforanstaltninger, således som oprindelig fastsat for 1972 og allerede godkendt af Kommissionen, ændres ikke;

den franske regering har i henhold til artikel 2 i beslutning nr. 3/71/EKSF givet Kommissionen med-

delelse om de yderligere beløb, som den har til hensigt at yde til stenkulindustrien for 1972; det er planlagt, at der skal ydes Charbonnages de France et yderligere støttebeløb på 150 000 000 FF for 1972, som efter hensigten skal sikre, at kuldistrikternes økonomiske omstrukturering får et rimeligt forløb; det samlede beløb består af de enkeltbeløb, som ydes de enkelte kuldistrikter nemlig: Nord/Pas-de-Calais: 25 000 000 FF, Lothringen: 23 000 000 FF og Centre-Midi 102 000 000 FF; forhøjelsen andrager i forhold til de støttebeløb, som allerede er godkendt for 1972 8 % for distriktet Nord/Pas-de-Calais og 15 % for Lothringen; for Centre-Midi fremkommer der en betydelig stigning på næsten 65 %;

den støtte, som er nævnt ovenfor, opfylder de kriterier, som kræves i artikel 9 i beslutning nr. 3/71/EKSF for at statsstøtte kan godkendes;

det er nødvendigt at forhøje støtten, fordi udviklingen i omkostningerne og indtægterne oprindelig vurderedes for optimistisk; nedgangen i priserne for fyringsolie har i distrikterne Nord/Pas-de-Calais og Centre-Midi ført til indtægtstab, idet disse distrikter hovedsagelig producerer kedelkul og kul til private husholdninger; i distriktet Lothringen, som fortrinsvis producerer kokskul var indtægtssituationen for minevirksomhederne i 1972 nogenlunde stabil i forhold til 1971; produktionsomkostningerne er i forhold hertil i 1972 steget noget hurtigere end den franske regering havde ventet, hvilket især skyldes, at produktionen faldt hurtigere (ca. med 2 mio t) end fastsat i produktionsplanerne;

støttens samlede beløb for 1972 er trods den begærede forhøjelse fortsat lavere end i året 1971; Kommissionen mener derfor at burde henlede den franske regerings opmærksomhed på udviklingen i distriktet Centre-Midi, hvor støtten til dækning af tab i 1972 vil nå det forholdsvis høje beløb på næsten 42,00 F/t;

i betragtning af den forholdsvis ringe forhøjelse af støtten, synes en fornyet undersøgelse af redegørelsen herfor i Kommissionens beslutning nr. 72/374/EKSF

⁽¹⁾ EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 2 af 6. 1. 1970, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 256 af 14. 11. 1972, s. 19 ff.

⁽⁴⁾ Dok. nr. XVII/52/2/72.

af 19. oktober 1972 ⁽¹⁾ (undgåelse af alvorlige økonomiske og sociale forstyrrelser i områder, hvor mulighederne for genbeskæftigelse ikke er tilfredsstillende) ikke nødvendig; den franske regering har ikke givet Kommissionen meddelelse om nye aspekter;

den begærede støtteforhøjelse til dækning af driftstab for 1972 er derfor forenelig med bestemmelserne i artikel 9, § 1, nr. 1 i beslutning nr. 3/71/EKSF;

desuden kan der henvises til, at den forhøjede støtte til dækning af tab i forbindelse med minedrift ikke overstiger de forventede driftstab; den er således også i overensstemmelse med artikel 9, § 2, i beslutning nr. 3/71/EKSF;

den støtteforhøjelse for 1972, som den franske regering har anmodet om, forstyrrer ikke det fælles markeds rette funktion, skønt der ved beregning i henhold til artikel 6—9 i beslutning nr. 3/71/EKSF fremkommer et samlet beløb på 34,24 FF (6,16 RE) pr. ton produktion hvilket er et forholdsvis højt niveau i forhold til støtten til den tyske stenkulindustri;

denne konstatering fremkommer på grundlag af følgende undersøgelsesresultater:

- forstyrrelse af samhandelen med kul mellem Frankrig og de øvrige fællesskabslande kan ikke konstateres på grundlag af støtteforhøjelsen til dækning af tab i forbindelse med minedrift;
- de industrielle forbrugere af koksul og kedelkul får ingen indirekte støtte ved kunstigt lave priser på fransk kul; for indtægterne i distrikterne Nord/Pas-de-Calais og Centre-Midi, som hovedsagelig afsætter kedelkul og kul til private husholdninger, har der efter de foreliggende oplysninger været fald i 1972 i forhold til 1971 på 6—7 %, hvilket er i overensstemmelse med den faldende tendens inden for priserne på fyringsolie;

med hensyn til de øvrige kriterier for det fælles markeds rette funktion tilføres den redegørelse, som er indeholdt i Kommissionens beslutning nr. 72/374/

EKSF af 19. oktober 1972 ⁽²⁾, ikke nye aspekter i forbindelse med forhøjelsen af den franske støtte til dækning af tab ved minedrift;

det kan derfor konstateres, at forhøjelsen af den franske støtte ikke forstyrrer det fælles markeds rette funktion Jfr. artikel 3, § 1 i beslutning nr. 3/71/EKSF;

i henhold til artikel 11, § 1 i beslutning nr. 3/71/EKSF skal Kommissionen sikre, at den godkendte støtte anvendes til det formål, som er nævnt i artikel 9 i nævnte beslutning; med henblik herpå skal den især have meddelelse om størrelsen og fordelingen af beløbene,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Regeringen for Den franske Republik bemyndiges til for kalenderåret 1972 at yde stenkulindustrien en yderligere støtte til dækning af tab ved minedrift på ialt 150 000 000 FF, som fordeles på de enkelte distrikter som følger:

Nord/Pas-de-Calais	25 000 000 FF
Distrikt Lothringen	23 000 000 FF
Distrikt Centre-Midi	102 000 000 FF

Artikel 2

Den franske Republik underretter senest 31. oktober 1973 Kommissionen om alle enkeltheder vedrørende den støtte, som ydes på grundlag af denne beslutning, især om størrelsen og fordelingen af beløbene samt om forløbet af den økonomiske omstrukturering af kuldistrikterne.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 256 af 14. 11. 1972, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. L 256 af 14. 11. 1972, s. 20.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. november 1973

om godkendelse af forbundsrepublikken Tysklands yderligere støtte til fordel for virksomheder inden for stenkulindustrien i 1972

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(73/397/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 2, 3, 4, og 5,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3/71/EKSF af 22. december 1970 om medlemsstaternes fællesskabsinterventionsregler til fordel for stenkulindustrien ⁽¹⁾,

under henvisning til beslutning nr. 70/1/EKSF af 19. december 1969 om kokskul og koks, særlig artikel 9, stk. 1 ⁽²⁾,

under henvisning til høring af Rådet, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen for de europæiske Fællesskaber har den 19. oktober 1972 vedtaget beslutning nr. 72/372/EKSF ⁽¹⁾; ved denne beslutning blev den støtte, som Forbundsrepublikken Tysklands regering havde til hensigt at yde for 1972 til fordel for stenkulindustrien godkendt i det omfang Kommissionen har behandlet og undersøgt den i »memorandumet om medlemsstaternes finansielle foranstaltninger til fordel for stenkulindustrien 1972« ⁽²⁾;

allerede ved forberedelsen til høringen af Rådet den 6. september 1972 vedrørende memorandumet om de finansielle foranstaltninger, som medlemsstaternes regeringer har til hensigt at træffe for 1972 til fordel for stenkulindustrien, underrettede Forbundsrepublikken Tyskland Kommissionens repræsentant om sin hensigt med hensyn til for 1972 at træffe nye foranstaltninger, fordi situationen på det tyske stenkulmarked i 1972 i højere grad end man kunne forudse var blevet forværret på grund af en betydelig nedgang i salget samtidig med stigende omkostninger; dette førte til, at den betydeligste minevirksomhed i Forbundsrepublikken — Ruhrkohle AG (RAG) —

i stadig større omfang så sit udbytte og sin likviditet formindsket; derfor blev støtteforanstaltninger nødvendige, som — med en undtagelse — specielt vedrører RAG;

regeringen i Forbundsrepublikken Tyskland har i henhold til artikel 2 i beslutning nr. 3/71/EKSF givet Kommissionen meddelelse om de nye henholdsvis yderligere finansielle foranstaltninger, som den har til hensigt at gennemføre for 1972 direkte eller indirekte til fordel for stenkulindustrien; af disse foranstaltninger skal den støtte, som er opført nedenfor, forelægges til godkendelse i overensstemmelse med ovennævnte beslutning:

Mio. DM

Overtagelse af RAG's amortisationsafdrag på de garanterede ejerfordringer, for årene 1972—1975 med den virkning, at garantien ophører i samme omfang	53,7
--	------

Ydelse af et offentligt lån (Schuldbuchforderung) til RAG	1 000,0
---	---------

Ydelse af garanti til finansiering af lagre til hele den tyske stenkulindustri	720,0
--	-------

Revolverende anvendelse af den hidtil bestående garantiramme for RAG's samlede gæld	200,0
---	-------

Den støtte, som er nævnt ovenfor, opfylder de kriterier, som kræves i artikel 6—9 i beslutning nr. 3/71/EKSF for at statsstøtte kan godkendes;

ved RAG's grundlæggelse i 1969 modtog de tidligere mineejere fordringer på RAG for den kapital, som de havde investeret i virksomheden; det offentlige stod som simpel kautionist herfor; på grund af virksomhedens dårlige økonomiske situation oversteg i regnskabsårene 1970 og 1971 tabene langt RAG's grundkapital; heller ikke i 1972 viste udviklingen i rentabiliteten nogen forbedring; tværtimod steg de økonomiske tab fortsat;

i Nordrhein-Westfalen, hvor RAG især udøver sin virksomhed, er den økonomiske og sociale situation

⁽¹⁾ EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 2 af 6. 1. 1970, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 256 af 14. 11. 1972, s. 13 ff.

⁽⁴⁾ Dok. nr. XVII/52/2/72.

for øjeblikket forholdsvis god, selvom der fortsat er problemer i visse områder, som i væsentlig grad er afhængige af stenkulindustrien ⁽¹⁾; denne situation vil ændres, hvis RAG — i tilfælde af, at den støtte, som ydes fra de tyske myndigheder ophørte — måtte indstille sin virksomhed og fra den ene dag til den anden afskedige 170 000 beskæftigede, hvis arbejdspladser virksomheden i øjeblikket sikrer; heraf følger, at overtagelsen af amortisationsafdragene (53,7 millioner DM) er forenelig med bestemmelserne i artikel 9, § 1, nr. 1, idet det herved opnås, at der ikke indtræder et produktionsfald dikteret fra markedet, hvorved der fremkaldes alvorlige økonomiske og sociale forstyrrelser i et område, i hvilket der på kort sigt ikke findes tilstrækkelige beskæftigelsesmuligheder for en så stor mængde arbejdskraft;

vurderes støtten efter forskellen mellem produktionsomkostninger og indtægter, kan det konstateres, at støtten kun vil dække ca. 10 % af de driftstab, som RAG må forvente i 1972; driftstab opstår næsten udelukkende i forbindelse med minedriften og er dels betinget af, at indtægterne ikke dækker produktionsomkostningerne og dels af, at der opstår høje omkostninger i forbindelse med lagerbeholdningerne; støtten er således i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, § 2 i beslutning nr. 3/71. Af ovennævnte redegørelse følger således, at det offentlige overtagelse af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer er forenelig med bestemmelserne i artikel 9 i beslutning nr. 3/71;

med ydelsen af et offentligt lån (Schuldbuchforderung) på 1 milliard DM prøver forbundsregeringen i Nordrhein-Westfalen at styrke RAG's kapitalgrundlag og likviditet; kapitalbeløbet udbetales ikke straks, men det offentlige betaler årligt til RAG 8 % rente og 2 % afdrag; for året 1972 andrager det samlede beløb af renter og afdrag 46,7 millioner DM. For at forrente og amortisere det samlede offentlige lån (Schuldbuchforderung) fortsættes de årlige betalinger til 1997; så længe driftstab ikke opsluger hele det offentlige lån, er RAG i stand til hos bankerne at belåne de lån, som ydes af det offentlige, men må så til bankerne betale renter og afdrag; disse enkeltheder viser, at de tyske myndigheder stillede en rentefri kapital på 1 milliard DM til rådighed for RAG for at forbedre virksomhedens likviditet og indrømme den en rentefordel;

fordelene ved likviditetsforbedringen kan som støtte ikke beregnes talmæssigt; heller ikke for rentefor-

delen kan der fastsættes tal, idet det offentlige lån (Schuldbuchforderung) først tildelt RAG den 14. november 1972 ved de tyske myndigheders beslutning;

for bedømmelsen af denne foranstaltning inden for rammerne af beslutning nr. 3/71 gælder den samme redegørelse, som er foretaget ovenfor, vedrørende overtagelsen af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer, og ifølge hvilke foranstaltningen er forenelig med bestemmelserne i artikel 9, § 1, nr. 1 i beslutning nr. 3/71/EKSF; denne bedømmelse gælder dog kun for det ovenfor nævnte tilfælde af likviditetsforbedring henholdsvis indrømmelse af rentefordel; såfremt det offentlige lån (Schuldbuchforderung) af RAG i 1972 benyttes til at fjerne akkumulerede driftstab fra regnskaberne, skal dækningen af tabene gøres til genstand for en ny kommissionsundersøgelse;

garantien til lagerfinansiering sætter den tyske kulindustri i stand til at belåne lagerbeholdningerne af kul og koks hos bankerne med henblik på at forhøje deres egen likviditet;

denne foranstaltning berører ikke produktionsomkostningerne og indtægterne i forbindelse med minedriften; den har ingen forbindelse med de rene omkostninger ved lagerbeholdningerne, som i fuldt omfang må bæres af virksomhederne selv;

såfremt stenkulindustrien opnår bankkreditter på grundlag af lagerbeholdningerne, så må den selv bære renterne i forbindelse hermed; fordelene ved likviditetsforbedringen kan talmæssigt ikke beregnes som støtte;

for bedømmelsen af denne foranstaltning gælder samme redegørelse, som er givet ovenfor for overtagelsen af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer; ifølge denne redegørelse er foranstaltningen forenelig med bestemmelserne i artikel 9, § 1, nr. 1 i beslutning nr. 3/71/EKSF;

for at forbedre RAG's likviditet og for at sikre virksomhedens kreditværdighed hos bankerne har Forbundsregeringen nu erklæret sig rede til ikke at nedsætte den garantiramme på 3,7 milliarder DM, som blev ydet i 1969, men at bevare denne uændret; dette betyder, at RAG hos bankerne kan optage nye kreditter, for hvilke det offentlige automatisk yder garanti, såfremt de ikke overskrider rammen på

⁽¹⁾ Se Kommissionens beslutning af 17. 12. 1971 om investeringspræmierne i de tyske kulområder (EFT nr. L 57 af 10. 3. 1971, s. 19).

3,7 milliarder DM, når RAG's gamle gæld falder som følge af afdrag indbetalt af RAG; denne anvendelse af såkaldte revolverende kreditter beløber sig i 1972 til ca. 200 millioner DM;

fordelene ved likviditetsforbedringen kan ikke beregnes som støtte;

for bedømmelsen af disse foranstaltninger gælder den samme redegørelse, som er givet ovenfor vedrørende overtagelsen af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer; ifølge denne er foranstaltningen forenelig med bestemmelserne i artikel 9, § 1, nr. 1, i beslutning nr. 3/71/EKSF;

undersøgelsen af den tyske støttes forenelighed med fællesmarkedets rette funktion kan kun omfatte det offentlige overtagelse af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer; alle øvrige nye foranstaltninger tilsigter likviditetsforbedring og er en ikke beregnelig rentefordel for virksomheden;

ved det offentlige overtagelse af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer, drejer det sig om et beløb på 53,7 millioner DM; lægger man til dette beløb den støtte, der allerede er godkendt for året 1972, stiger den samlede støtte til RAG i 1972 med 0,65 DM/t = 0,18 RE/t; den støtte pr. ton produktion, som ydes til RAG, ville fortsat i forhold til støtten til stenkulproducenterne i de øvrige fællesskabslande, være væsentligt lavere;

konkurrenceforholdet mellem RAG og de øvrige tyske kuldistrikter henholdsvis de minevirksomheder, som er beliggende ved Ruhr, og som ikke hører til RAG, forventes næppe udsat for forstyrrelser i betragtning af det lave beløb på 0,18 RE/t; de nye støtteforanstaltninger er specielt tilpasset RAG's særlige forhold, som er karakteristisk for denne virksomhed;

de foranstaltninger, som den tyske regering har begæret godkendt for året 1972, forstyrrer derfor ikke det fælles markeds rette funktion i henhold til artikel 3, § 1, i beslutning nr. 3/71;

Kommissionen skal derfor i henhold til artikel 11, § 1, i beslutning nr. 3/71/EKSF sikre, at støtte, som er godkendt af den, anvendes til det formål, som er nævnt i artikel 9 i denne beslutning; med henblik

herpå skal den især holdes underrettet om støttens størrelse og fordeling,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Regeringen i Forbundsrepublikken Tyskland får godkendelse til for kalenderåret 1972 at yde følgende nye støtte til fordel for virksomheder inden for den tyske stenkulindustri:

1. overtagelse af amortisationsafdragene på de garanterede fordringer, som de tidligere mineejere har på RAG, for den kapital, som de har investeret i virksomheden, indtil et beløb på 53 700 000 DM,
2. overtagelse af en garanti til lagerfinansiering på 720 000 000 DM,
3. ydelse af et offentligt lån (Schuldbuchforderung) (på 1 000 000 000 DM) med henblik på styrkelse af RAG's kapitalbasis og likviditet,
4. anvendelse af revolverende kreditter på indtil 200 000 000 DM med henblik på likviditetsforbedring og sikring af RAG's kreditværdighed hos bankerne.

Artikel 2

Forbundsregeringen giver inden den 31. december 1973 Kommissionen meddelelse om enkeltheder vedrørende den støtte, som ydes på grundlag af denne beslutning, især vedrørende størrelsen og fordelingen af de ydede beløb.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 1973.

På Kommissionens vegne
François-Xavier ORTOLI
Formand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. november 1973

om fastsættelse af maksimumsbeløbet for denatureringspræmien for hvidt sukker i forbindelse med den femte iværksatte del-licitation i henhold til forordning (EØF) nr. 2711/73

(73/398/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om en fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1928/73⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2711/73 af 4. oktober 1973 om åbning af en løbende licitation med henblik på fastsættelse af denatureringspræmier for hvidt sukker bestemt til foder for bier⁽³⁾, iværksætter medlemsstaterne del-licitationer til fastsættelse af de nævnte præmier;

ifølge bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2049/69 af 17. oktober 1969 om fastsættelse af almindelige regler om denaturering af sukker til foderbrug⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1640/73⁽⁵⁾, tages der hensyn til de i artikel 3 omhandlede kriterier ved fastsættelsen af et maksimumsbeløb for præmien, såfremt præmierne fastsættes i forbindelse med en licitation;

under hensyntagen til disse kriterier og efter undersøgelse af budene bør maksimumsbeløbet for denatureringspræmien fastsættes som anført i artikel 1 i denne beslutning;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for sukker,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For den femte del-licitation, der foretages i henhold til forordning (EØF) nr. 2711/73, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 14. november 1973, fastsættes maksimumsbeløbet for denatureringspræmien til 8,00 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 1973.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 199 af 19. 7. 1973, s. 7.

⁽³⁾ EFT nr. L 279 af 5. 10. 1973, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 21. 10. 1969, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 165 af 22. 6. 1973, s. 6.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. november 1973

om fastsættelse af de beløb, med hvilke de monetære udligningsbeløb skal nedsættes for så vidt angår oksekød

(73/399/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 974/71 af 12. maj 1971 om visse konjunkturpolitiske foranstaltninger, der skal træffes inden for landbrugssektoren som følge af den midlertidige udvidelse af grænserne for kursudsving i visse medlemsstaters valutaer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1225/73 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) 1463/73 af 30. maj 1973 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende monetære udligningsbeløb ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2575/73 ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 2,

under henvisning til udtalelse fra valutaudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/73 af 31. juli 1973 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3110/73 ⁽⁶⁾, har fastsat de monetære udligningsbeløb, som skal anvendes fra den 19. november 1973;

disse udligningsbeløb er fastsat uden hensyntagen til artikel 4 a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71, som bestemmer, at i samhandelen mellem medlemsstaterne og med tredjelande kan de udligningsbeløb, som skal anvendes som følge af en nedskrivning af den pågældende valuta, ikke være højere end importbelastningen fra tredjelande;

for at overholde denne regel præciserer artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1463/73, at ved anvendelsen af artikel 4 a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 974/71 for så vidt angår oksekød, bekendtgør Kommissionen de beløb, med hvilke de monetære udligningsbeløb skal nedsættes; de beløb, der fastsættes i henhold til denne regel, ændres periodisk, når udviklingen, for så vidt angår importbelastninger fra tredjelande, gør det nødvendigt;

Rådets forordning (EØF) nr. 1695/73 af 25. juni 1973 ⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1824/73 ⁽⁸⁾, har bestemt i hvilken udstrækning de monetære udligningsbeløb for oksekød som følge af en nedskrivning af en valuta kan være højere end importbelastninger ved indførsel fra tredjelande;

for at tillade en normal funktion af denne ordning må der ved beregningen af verdensmarkedsprisen tages i betragtning:

- en omregningskurs baseret på den effektive kurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,
- en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta udregnet i en bestemt periode, over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige afsnit;

ifølge artikel 5, stk. 2, andet afsnit i forordning (EØF) nr. 1463/73 skal, såfremt det monetære udligningsbeløb for visse varer reduceres med et højere beløb i Det forenede Kongerige end i Irland, anvendes den reduktion, som er fastsat for Det forenede Kongerige, i Irland;

anvendelsen af de nævnte kriterier fører til fastsættelsen af de beløb, med hvilke de monetære udligningsbeløb skal nedsættes, i bilaget til denne forordning;

⁽¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 125 af 11. 5. 1973, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. L 146 af 4. 6. 1973, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 266 af 22. 9. 1973, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 313 af 1. 8. 1973, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 317 af 19. 11. 1973, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 173 af 28. 6. 1973, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 185 af 7. 7. 1973, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 2**Artikel 1*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Fra den 19. november 1973 er de beløb, med hvilke i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1463/73 de monetære udligningsbeløb anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 2102/73, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3110/73, skal nedsættes, fastsat i bilaget.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 1973.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

BILAG

Beløb, der skal trækkes fra de monetære udligningsbeløb

Position i den fælles toldtarif	Italien (Lit/100 kg)	Irland (£/100 kg)	Det forenede Kongerige (£/100 kg)
	— Levende vægt —		
ex 01.02 A II a) ⁽¹⁾	0	0	0
ex 01.02 A II a) ⁽²⁾	0	3,149	3,149
ex 01.02 A II b) ⁽³⁾	0	0	0
ex 01.02 A II b) ⁽⁴⁾	0	2,842	2,842
	— Nettovægt —		
02.01 A II a) 1 aa) 11	0	3,733	3,733
02.01 A II a) 1 aa) 22	0	2,759	2,759
02.01 A II a) 1 aa) 33	0	4,708	4,708
02.01 A II a) 1 bb) 11	0	4,322	4,322
02.01 A II a) 1 bb) 22	0	3,360	3,360
02.01 A II a) 1 bb) 33	0	5,284	5,284
02.01 A II a) 1 cc) 11	0	4,322	4,322
02.01 A II a) 1 cc) 22	0	2,141	2,141
02.01 A II a) 2 aa)	0	3,569	3,569
02.01 A II a) 2 bb)	0	2,758	2,758
02.01 A II a) 2 cc)	0	4,584	4,584
02.01 A II a) 2 dd) 11	0	3,569	3,569
02.01 A II a) 2 dd) 22 aaa)	0	2,314	2,314
02.01 A II a) 2 dd) 22 bbb) ⁽⁵⁾	0	2,314	2,314
02.01 A II a) 2 dd) 22 ccc)	0	2,314	2,314
02.06 C I a) 1	0	3,734	3,734
02.06 C I a) 2	0	0,415	0

⁽¹⁾ Kalve bestemt til opfedning af en vægt på under 80 kg.

⁽²⁾ Andre end sådanne nævnt under ⁽¹⁾. Henførelse under denne underposition sker på betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder.

⁽³⁾ Ungtyre bestemt til opfedning af en vægt på 220 kg og derover, men højst 300 kg.

⁽⁴⁾ Andre end sådanne nævnt under ⁽³⁾. Henførelse under denne underposition sker på betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder.

⁽⁵⁾ Henførelse under denne underposition er betinget af, at der fremlægges et certifikat der opfylder de betingelser, der er fastsat af de kompetente myndigheder i Det europæiske Fællesskab.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. november 1973

om fastsættelse af et maksimumsbeløb for omkostningerne ved levering cif af skummetmælkspulver til Bangla Desh inden for rammen af licitationsproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 2840/73

(Den franske og den nederlandske tekst er de eneste autentiske)

(73/400/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I følge Rådets forordning (EØF) nr. 2840/73 af 17. oktober 1973 om udbydelse i licitation af omkostninger ved levering af skummetmælkspulver til Bangla Desh som fødevarehjælp ⁽³⁾, har det belgiske interventionsorgan udbudt i licitation omkostninger ved levering cif af 2 000 tons skummetmælkspulver til Chittagong (Bangla Desh);

Artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1885/73 af 12. juli 1973 om udbydelse i licitation af omkostningerne ved levering af skummetmælkspulver som fødevarehjælp fra interventionslagre ⁽⁴⁾, angiver, at, under hensyntagen til de modtagne bud fastlægges et maksimumsbeløb eller det besluttes at licitationen skal være uden virkning;

på grundlag af de modtagne bud, kan maksimumsbeløbet fastlægges; som nedenfor nævnt;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det maksimumsbeløb, som skal benyttes ved tilslag ved licitation i henhold til forordning (EØF) nr. 2840/73 er fastlagt til 180 050 regningsenheder for den omtalte levering.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. november 1973.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968; s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 292 af 19. 10. 1973, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 196 af 13. 7. 1973, s. 31.